

COMMISSION SPECIALE
CHARGÉE D'EXAMINER LES
CIRCONSTANCES QUI ONT
CONTRAIT AU
DEMANTELEMENT DE LA DEXIA
SA

du

VENDREDI 16 DECEMBRE 2011

Matin

BIJZONDERE COMMISSIE DIE
ERMEE WORDT BELAST DE
OMSTANDIGHEDEN TE
ONDERZOEKEN DIE HEBBEN
GELEID TOT DE ONTMANTELING
VAN DE NV DEXIA

van

VRIJDAG 16 DECEMBER 2011

Voormiddag

La séance est ouverte à 10.16 heures et présidée par Mme Christiane Vienne.

De vergadering wordt geopend om 10.16 uur en voorgezeten door mevrouw Christiane Vienne.

Audition de M. François Narmon, ancien président du conseil d'administration de Dexia
Hoorzitting met de heer François Narmon, gewezen voorzitter van de raad van bestuur van Dexia

De **voorzitter**: Collega's, ik stel voor om onze werkzaamheden te beginnen.

Chers collègues, M. Narmon nous avait déjà présenté un exposé introductif, mais nous avons souhaité lui poser des questions plus précises auxquelles il ne se sentait pas préparé lorsque nous l'avons rencontré. Je propose de lui céder immédiatement la parole; vous poserez ensuite vos questions.

François Narmon: Madame la présidente, j'ai encore préparé un exposé introductif, ce qui permettra de limiter le nombre de questions et donnera une vue d'ensemble des problèmes. Cela prendra 15 à 20 minutes, pas plus.

La **présidente**: Je vous propose dès lors de commencer votre exposé introductif.

François Narmon: Door het groot aantal vragen dat mij tijdens de auditie van 23 november 2011 werd voorgelegd, 73 in totaal, en het laatsttijdig toesturen ervan, kon ik tijdens die auditie niet op alle vragen antwoorden, omdat ik de nodige tijd niet had om ze voor te bereiden.

Vooraleer ik voortga met mijn uiteenzetting, moet ik eerst een belangrijke rechtzetting doen in

verband met wat ik de vorige keer heb gezegd.

Ik heb toen gezegd dat ik de groep Dexia heb verlaten in 2006. Dat is onjuist. Mijn mandaat als voorzitter van de raad van bestuur nam een einde op 31 december 2005, dus een jaar vroeger dan ik had aangegeven. Dat is niet onbelangrijk.

De schriftelijke vragen die mij werden voorgelegd, waren gebundeld in zeven rubrieken. Ik stel dan ook voor, als de voorzitter daarmee akkoord gaat, om die zeven rubrieken nog even te overlopen en voor elk van hen een syntheseantwoord te geven op de gestelde vragen. Nadien kunnen wij dan overgaan tot een discussie en de verdere vragen vanuit de vergadering beantwoorden.

Een eerste groep vragen heeft betrekking op het ontstaan en de strategie van Dexia. Hierop heb ik tijdens de vorige editie reeds uitvoerig geantwoord. Ik kan dat nog even kort samenvatten door te zeggen dat twee overwegingen ten grondslag lagen aan het ontstaan van Dexia.

Dat was, ten eerste, de noodzaak tot schaalvergroting om zich aan te passen aan de omvang van de nieuwe Europese markt, die in wording was, en ook in het vooruitzicht van de komst van de euro.

De tweede reden was de complementariteit die bestond tussen het Gemeentekrediet, enerzijds, en Crédit Local, anderzijds. Ik zal daar niet verder op terugkomen, want, zoals ik al zei, heb ik daar volgens mij al uitvoerig op geantwoord.

Une deuxième série de questions concerne les acquisitions et l'expansion du groupe. Ce point a également été traité voici 15 jours et, à cette

occasion, on a parlé longuement de FSA aux États-Unis ainsi que des acquisitions aux Pays-Bas. Ces acquisitions concernaient notamment Labouchère et Kempen ainsi que des problèmes qui ont résulté de ces diverses acquisitions. Je suppose qu'ici aussi toutes les explications ont été fournies lors de l'audition de novembre dernier.

Je passe donc directement au troisième groupe de questions.

De derde groep van vragen heeft betrekking op de relaties binnen de groep.

Dat een deel van de overschotten in België werd gebruikt om Dexia Crédit Local van bijkomende middelen te voorzien, was inherent aan het opzet die aan de grondslag lag van de oprichting van de groep, zoals ik reeds heb uiteengezet tijdens een vorige vergadering. Over welke bedragen het ging en tegen welke voorwaarden die overdrachten gebeurden, was een taak van het management en niet van de raad van bestuur.

Wel was duidelijk afgesproken dat die verrichtingen, dus de overdracht van eventuele fondsen van België naar de Franse dochter, de financiering van het Belgische cliënteel — dat waren zowel de openbare besturen als het privécliënteel — niet in het gedrang mochten brengen en dat die overdracht ook tegen marktvoorwaarden moest gebeuren. Er waren in dat verband geen specifieke problemen. Op de naleving van die twee voorwaarden, de financiering niet in het gedrang brengen en marktvoorwaarden toepassen, kon ook toezicht worden uitgeoefend door de raad van bestuur van DBB.

Wat de relaties binnen de raad van bestuur betreft, heb ik de vorige keer reeds vermeld dat er een pariteit was tussen het aantal Franse en Belgische bestuurders. Er waren in de raad van bestuur acht Franse vertegenwoordigers en acht Belgische vertegenwoordigers, maar — en daarop heb ik de vorige keer ook de nadruk gelegd — er was ontegensprekelijk meer financiële en bancaire expertise aanwezig langs Franse zijde dan langs Belgische zijde, wat zich natuurlijk liet voelen wanneer er meer technische discussies plaatsvonden op het niveau van de raad van bestuur.

Verder denk ik dat ik over die problemen niets te vermelden heb.

Un quatrième groupe de questions se rapporte à la gestion des risques.

La gestion des risques est un problème crucial, je crois, dans le dossier Dexia, d'où les nombreuses questions déjà posées à ce sujet lors de ma première audition. Depuis lors, cependant, j'ai eu l'occasion de consulter les procès-verbaux des réunions du conseil d'administration pour toute la période s'étendant de 2000 à 2005, c'est-à-dire la période pendant laquelle j'ai présidé le conseil d'administration.

Il résulte de cet examen que le conseil d'administration a consacré, tout au long de ces six années, une attention toute particulière à la gestion des risques. Tous les trimestres, l'administrateur délégué faisait rapport au conseil d'administration sur l'évolution de l'activité et des résultats, en y incluant systématiquement le contrôle des risques, tandis que, par ailleurs, une fois par an, l'auditeur général était entendu sur le même sujet par le conseil d'administration directement.

Ceci permettait au conseil d'administration de s'assurer que les risques étaient sous contrôle et étaient également correctement provisionnés.

Le suivi des risques figurait d'ailleurs aussi régulièrement à l'ordre du jour du comité d'audit; le comité d'audit est un comité spécialisé, créé au sein du conseil d'administration et composé des membres du conseil d'administration qui ont une expérience particulière dans ce domaine. Ce comité consacrait une séance par an au moins à un examen d'ensemble du dossier risque, en y associant d'ailleurs les commissaires réviseurs.

J'ai noté — je crois que c'est important —, à titre d'exemples, quelques observations du comité d'audit et quelques réactions du conseil d'administration.

- En 2001, le comité d'audit attire l'attention sur l'hétérogénéité du contrôle interne du groupe. À cette occasion, l'administrateur délégué annonce qu'"une réorganisation de l'audit interne est en cours, avec mise en place d'une structure intégrée et la mise à disposition de moyens humains supplémentaires".

- L'année d'après, début 2002, le comité d'audit demande "à être informé des plans d'audit des filiales les plus importantes du groupe afin de s'assurer que la couverture des risques, dans l'ensemble du groupe, est adéquate".

- L'année d'après, début 2003, à une question d'un administrateur, M. Richard répond que le

dossier FSA est suivi de près et que des instructions précises ont été données à FSA afin de limiter les risques sur les nouvelles productions et d'augmenter les provisions. Le comité d'audit signale également, à cette occasion, qu'il n'y a, à son avis, aucun dérapage à ce moment-là aux États-Unis.

- L'année suivante, en 2004, le comité d'audit se déclare satisfait du fonctionnement du contrôle interne et note que le provisionnement des risques est suffisant.

- Enfin, en 2005, l'administrateur délégué signale qu'il n'y a pas de raison d'avoir d'inquiétude particulière concernant le portefeuille ABS de FSA qui, à son avis, est suffisamment diversifié et dûment provisionné. De son côté, le comité d'audit souligne la nécessité de maintenir un suivi approfondi des risques mais il souligne en même temps que les provisions constituées sont adéquates et que les commissaires aux comptes n'ont émis aucune réserve. Nous sommes alors en 2005.

Cette liste que je viens de vous présenter des diverses interventions au niveau du conseil d'administration montre, à l'évidence, deux choses. Premièrement, durant toute cette période, le conseil d'administration s'est activement préoccupé du suivi des risques au sein du groupe. Deuxièmement, il n'a reçu aucun signal d'alarme durant cette période qui pourrait laisser supposer que des dangers graves existaient dans ce domaine.

Personnellement, j'en tire la conclusion que, jusque fin 2005, les risques au sein de Dexia ont été correctement suivis, répertoriés et provisionnés. L'hypothèse que des lacunes graves aient pu échapper à toutes les instances de contrôle me semble hautement improbable.

Een volgende reeks vragen heeft betrekking op de *funding*, de liquiditeit en de renterisico's. Het betreft problemen die hoofdzakelijk tot de taken van de dagelijkse leiding behoren.

De raad van bestuur beschikt in dat verband enkel over algemene gegevens en kan zich dus niet uitspreken over individuele verrichtingen, zoals swaps en dergelijke.

Centraal rijst echter het probleem van de liquiditeit en van de ALM-functie, met name het hebben van een aangepaste verhouding tussen de looptijd van de opgenomen middelen en de duur van de toegestane kredieten.

De verantwoordelijkheid ter zake berust, zoals gezegd, uitsluitend bij de dagelijkse leiding. Gezien het belang ervan, heeft het auditcomité van de raad van bestuur regelmatig de ALM-rapporten nagekeken en werd daarop ook controle uitgeoefend door de zogenoemde generale auditor, die met de controle op al die functies werd belast. Ik veronderstel dat ook de revisoren de nodige aandacht aan het probleem hebben besteed.

Nergens werd melding gemaakt van enig probleem in verband met de liquiditeitspositie van de groep gedurende de bewuste periode, zodat de raad van bestuur geen enkele reden had om zich over de liquiditeitspositie bijzondere zorgen te maken.

De ruime liquiditeit wordt ten andere ook nog onderstreept door het feit dat de holding, om een aangepaste belegging voor zijn ruime middelen te vinden, gedurende de periode in kwestie tot een systematische inkoop van eigen aandelen was overgegaan.

Een beter bewijs is niet nodig om de nadruk te leggen op het feit dat er zich eind 2005 op het niveau van de groep geen liquiditeitsproblemen voordeden.

Le groupe suivant de questions concerne les crédits structurés et, en corollaire, la complexité grandissante de ces crédits. La réponse à ce problème peut être donnée en citant une communication de l'administrateur délégué au conseil d'administration en mai 2005. Je crois que la date de 2005 est importante à ce sujet.

Je cite cette réponse: "Le premier métier ..." - entre parenthèses, le premier métier au niveau du groupe Dexia, c'est celui qui s'occupe des crédits au secteur public - "... s'exerce dans des conditions difficiles en raison de la faiblesse des marges. Face à cette situation, il faut faire preuve d'imagination et proposer aux clients du secteur public des services à valeur ajoutée, d'arrangements des missions obligatoires, des montages de titrisation et d'autres types de solutions originales."

C'est donc à partir de ce moment qu'a commencé la sophistication des services et des produits proposés à la clientèle et celle-ci tant publique que privée. Il s'agissait surtout, dans un marché devenu très compétitif, de faire face à la concurrence qui était devenue très agressive, tout en maintenant, comme on le signale dans le

passage que je viens de citer, des marges acceptables, des marges de rentabilité acceptables.

En soi, et en respectant les impératifs de prudence en matière de liquidité et de risque, le conseil n'avait pas d'objections à l'égard de cette politique. Elle a malheureusement, et cela on l'a constaté par après, conduit à des excès dont les victimes ont payé des années plus tard les onéreuses conséquences.

Le point suivant concerne les organes de contrôle. Comme toutes les questions ont été posées en français, je les traite par conséquent dans cette langue. La réponse est simple: durant toute la période 2000 à 2005, il n'y a eu aucune mise en garde au niveau du conseil d'administration de la part des autorités de contrôle et ceci tant du côté belge que français au sujet des activités opérationnelles de Dexia. Les seules interventions concernaient des remarques d'ordre administratif concernant certains documents, ainsi que des demandes de précisions ou d'adaptations au sujet de l'organisation interne du groupe.

Quant à savoir comment ce contrôle était organisé et quelle était la répartition des tâches entre les régulateurs belge et français, il y a lieu de le demander aux instances en question. Personnellement, je n'ai pas de précisions à ce sujet.

Ten slotte is er nog een achtste rubriek met diverse vragen. Al die vragen hebben echter betrekking op de periode na 2005, en ik kan en wens daarover geen commentaar te geven, daar het niet verantwoord is een oordeel te vellen over situaties en beslissingen waarvoor men niet over voldoende en correcte informatie beschikt. Op de vragen die in dat verband werden gesteld, wens ik geen antwoord te geven, omdat die vragen betrekking hebben op een periode waarin ik de groep reeds had verlaten.

Tot slot en als conclusie van dit overzicht herhaal ik dat er tussen 2000 en 2005 inderdaad enkele ongelukkige overnames zijn geweest waarvoor behoorlijke verliezen moesten worden geboekt. Die risico's waren einde 2005 echter volledig onder controle en voldoende geprovisioneerd. Tijdens die zes jaar heeft de raad van bestuur ook herhaaldelijk zijn bezorgdheid laten blijken over FSA en gevraagd de risicovolle ABS-verrichtingen af te bouwen. Volgens de verklaringen van de gedelegeerd bestuurder is dit ook gebeurd. Ook met het risicobeheer en de liquiditeitspositie heeft de raad zich actief bezighouden en aan

verschillende controleorganen gevraagd het nodige toezicht uit te oefenen. Die controles hebben nooit een ongezonde toestand aan het licht gebracht.

Ten slotte wens ik toch nog speciaal de nadruk te leggen op het feit dat vanaf 2006, en dit ter gelegenheid van de ingrijpende wissel aan de top van de groep, er ook een grondige verandering kwam in het businessmodel en de commerciële politiek van de groep. Dit blijkt volgens mij duidelijk uit de twee volgende punten. Ten eerste, het feit dat er werd uitgekeken naar meer gesofisticeerde producten. Ik heb het daarover reeds gehad. Dat was een nieuwigheid. Ten tweede, voortaan zouden er ruimere risicomarges worden toegepast. Dit is volgens mij nog belangrijker. Dit werd als volgt geformuleerd op een vergadering van de raad van bestuur die gewijd was aan de strategische doelstellingen van de groep vanaf 2006. Ik citeer de passage in het Frans: "Les activités de marché seront développées dans le cadre d'une politique de risque moins conservatrice."

Ik denk dat het niet duidelijker gezegd kan worden. Men was bereid meer risico's te nemen om grotere winstmarges te kunnen verwezenlijken. Dat heeft waarschijnlijk geleid tot een ongebreidelde verhoging van de verstrekte kredieten en aanverwante verrichtingen die niet gedekt waren door aangepaste middelen, wat trouwens door de heer Jean-Luc Dehaene als "megalomane ambitie" werd bestempeld.

Ook de heer Mariani heeft dat gemerkt, toen hij vaststelde dat de hele probleempportefeuille van Dexia in minder dan twee jaar tot stand gekomen was. Ik kan dus maar één zaak herhalen, met name dat de periode van 2000 tot 2005 zeker niet probleemloos was, maar dat ik meen dat men daar niet de oorzaak of de oorsprong moet zoeken van wat nadien de ondergang van Dexia heeft veroorzaakt.

Dit was een korte inleiding, om te vermijden dat te veel vragen herhaald zouden worden.

Je crois que je peux, à présent, répondre aux questions de l'assemblée.

La **présidente**: Je vous remercie, monsieur Narmon.

Beste collega's, zijn er vragen?

Gwendolyn Rutten (Open Vld): Mijnheer Narmon, ik zou dieper willen ingaan op de

passage die u net hebt voorgelezen, de passage met betrekking tot de risicomarges. Voor een goed begrip, dat maakte deel uit van de strategische bespreking voor de periode vanaf 2006, maar het werd nog beslist in 2005. Is dat juist?

François Narmon: De beslissing om meer gesofisticeerde producten aan te bieden, is een beslissing die genomen werd, als ik het goed voor heb, in de tweede helft van 2005. Natuurlijk is die beslissing pas uitgevoerd geworden vanaf 2006. Dat was reeds in het vooruitzicht van de wissel die zou plaatshebben.

De tweede passage die ik geciteerd heb en die volgens mij nog belangrijker is, is een passage uit een verslag van de raad van bestuur van 2006, dat ik toevallig heb kunnen inkijken. De raad van bestuur had dat gewijd aan de strategische doelstellingen voor de volgende jaren.

Op dat ogenblik heeft de leiding van de groep, dus de gedelegeerd bestuurder, voorgesteld om eigenlijk ruimere risico's te nemen, om zo ook meer winst te verwezenlijken.

Gwendolyn Rutten (Open Vld): Het was daarop dat ik wilde ingaan. U zegt dus dat dat in 2006 was.

Mijn vraag zou dan zijn om dat verslag, van die raad van bestuur in het bijzonder, te kunnen inkijken. Die vraag moeten wij echter niet aan u stellen, die stel ik dan graag aan het secretariaat, zodat onze experts dat element kunnen inkijken.

Ik zal mijn vraag dan richten op het eerste stuk, hoewel mij dat minder van belang lijkt in de oefening die wij nu maken, namelijk de beslissing om tot meer complexe of gesofisticeerde producten over te gaan. Kunt u daar verslag geven van de discussie of het debat in de raad van bestuur? Is dat allemaal probleemloos verlopen?

François Narmon: Dat werd zonder grote problemen aanvaard. De raad van bestuur had daar a priori geen bezwaar tegen. Die kon er zich ook geen rekenschap van geven wat men juist verstond onder meer gesofisticeerde producten. Als de dagelijkse leiding dat voorstelde, dan had de raad van bestuur op het eerste gezicht geen reden om daar tegen te zijn. Toen het ter sprake kwam op de raad van bestuur in 2005 was daarover weinig discussie. Wat er geweest is in 2006 kan ik u niet zeggen, want toen was ik er niet meer.

Gwendolyn Rutten (Open Vld): Ik heb nog een meer algemene vraag.

Tijdens de eerste hoorzitting hebt u hier duidelijk geschetst hoe het verloop van de expansie vanaf 1996 is gebeurd. Vanochtend las u in de eerste passage voor dat er telkens voldoende liquiditeiten en *funding* waren voorzien. Een van de grote problemen achteraf lijkt sowieso te zijn dat men weliswaar voldoende liquiditeiten en *funding* had, maar dat die te veel extern moesten worden gezocht.

Men kan perfect zeggen dat men genoeg liquiditeiten heeft, omdat men op de interbancaire markt de financiering kan verzorgen. Zolang alles goed gaat, is dat uiteraard geen probleem, maar als de markt opdroogt of de kranen gaan dicht, zoals wij twee keer hebben gezien, dan gaat het heel snel fout.

Men keek enkel of men voldoende liquiditeiten en *funding* had, maar had men niet moeten kijken of er wel voldoende eigen *funding* was? Was er genoeg basis om die hele expansie te doen?

Ik begrijp heel goed dat de passage waar u naar verwijst te maken heeft met risicoposities die werden ingenomen. Dat heeft alles alleen maar verergerd. Ik noem het de omgekeerde piramide of de reus op lemen voeten. Men is in expansie gegaan, de eerste jaren minder snel, naar het einde toe bijzonder expansief, niettemin telkens gebaseerd op externe financiering. Is dat ooit onderwerp geweest van debat in de raad van bestuur? Heeft men dat onderzocht? Ik kan mij inbeelden dat men opereerde in een periode waarin men dacht dat de externe financiering nooit zou opdrogen, dat zulks ondenkbaar was. Toch wou ik weten of die bedenking ooit werd gemaakt.

Als men, zeker voor bankoperaties, maar ook als goede huisvader, aan grote verhalen begint, weet men dat het een groot risico is als men alleen extern moet financieren en te weinig eigen 'zekerheid' heeft om zich op te baseren.

François Narmon: Het is juist dat de groep overwegend aangewezen was op externe financiering. Dat is evident. Die externe financiering aan Belgische kant gebeurde langs het net, het agentschappennet van vooral Dexia Bank België. Aan Franse zijde – dit mag men niet vergeten, want men ziet dat soms over het hoofd – was er een financiering door het uitgeven van obligaties op de Franse kapitaalmarkt. Op dat ogenblik had Dexia Crédit Local of degene die de

obligaties uitgif, een triple A-rating. Dus die werden vlot geplaatst. Dat neemt niet weg, zoals u hebt gezegd, dat de financiering overwegend van buiten uit kwam. Dat is juist.

Is daar een debat over geweest in de raad van bestuur? Bij mijn weten niet. De raad van bestuur nam dat als een vast gegeven.

Wat de raad van bestuur wel heeft laten checken – men heeft zelfs verschillende keren gevraagd of er daar geen problemen waren –, was natuurlijk of er rekening werd gehouden met de duurtijd van de opgenomen middelen en de duur van de toegestane kredieten, de ALM-functie. Daaraan heeft de raad van bestuur wel de nodige aandacht besteed, want zoals ik geciteerd heb, werd er verschillende malen gevraagd aan het auditcomité om de ALM-functie te screenen – van de ALM-functie werden regelmatig rapporten opgesteld – en die rapporten na te kijken. Het auditcomité van de raad van bestuur heeft dat gedaan en heeft daar ook de revisoren bij betrokken. Ik denk dat dat toch een fundamenteel probleem is. Het is juist dat indien men vooral afhankelijk is van externe financiering, dat op zich een risico inhoudt, maar dat risico kan natuurlijk fel onder controle worden gehouden indien men zorgt voor de aangepaste ALM-verhouding. Dat heeft de raad van bestuur wel gedaan.

Dat was toen de situatie. Men had geen bezwaar tegen de externe financiering, op voorwaarde dat ze gepaard ging met behoorlijke ALM-praktijken. Misschien is dat aspect nadien uit de hand gelopen, dat weet ik niet, maar in de periode 2000-2005 werden er in dat verband geen problemen gemeld, noch door het auditcomité, noch door de revisoren.

Gwendolyn Rutten (Open Vld): Mevrouw de voorzitter, ik wil het secretariaat vragen de oefening op te vragen die de bedrijfsrevisoren en het auditcomité gemaakt hebben over de ALM-positie in die periode. Ik wil die graag inkijken en laten noteren door onze experts. Het is een cruciaal document, vind ik.

De **voorzitter**: Niemand wenst nog vragen te stellen?

Monsieur Narmon, je vous remercie. Cette seconde visite aura été brève, vos explications ont satisfait les commissaires.

François Narmon : Je suis le premier étonné de voir qu'il y a si peu de questions. Lors de l'audition précédente, les questions fusaient de tous les

côtés. J'espère que j'ai suffisamment informé tout le monde.

La **présidente**: Entre-temps, il y a eu d'autres auditions qui ont apporté un certain nombre d'éclairages. C'est sans doute une hypothèse explicative.

Gwendolyn Rutten (Open Vld): Mijnheer Narmon, verontschuldig mij dat ik er nogmaals op terugkom, maar kent u de precieze datum van die raad van bestuur in 2006?

François Narmon: Een ogenblikje, ik zoek het op in mijn documenten. Het was in mei. Ik meen dat het op 28 mei 2006 was, maar ik ben niet helemaal zeker. Het is wel rond die datum. Ik had het ergens opgeschreven, maar ik zie dat ik dat niet bij me heb. Er hebben twee vergaderingen plaatsgevonden in mei, de ene in het begin van de maand en de andere op het einde van de maand. De vergadering die u bedoelt, vond plaats eind mei en volgens mij was dat 28 mei. Dat kunt u opzoeken.

Gwendolyn Rutten (Open Vld): Ik dank u.

La **présidente**: Merci beaucoup, monsieur Narmon. Merci infiniment de votre présence ce matin.

Chers collègues, je vous propose de rester quelques minutes, car nous avons des problèmes d'agenda pour lundi. Vous savez que la commission des Finances et les autres commissions vont se réunir lundi après-midi pour les lois de dispositions diverses. Nous attendons la présidente qui devrait arriver vers 11 h 00.

La réunion publique de commission est levée à 10.55 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 10.55 uur.